



# УХВАЛА

## КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про припинення конституційного провадження у справі за конституційним поданням Президента України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 37<sup>1</sup> Закону України “Про Державний бюджет України на 2003 рік”**

м. Київ  
14 жовтня 2004 року  
№ 11-уп/2004

Справа № 1-24/2004

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий,  
Вознюка Володимира Денисовича,  
Євграфова Павла Борисовича,  
Іващенко Володимира Івановича,  
Костицького Михайла Васильовича,  
Малинникової Людмили Федорівни,  
Мироненка Олександра Миколайовича,  
Німченка Василя Івановича,  
Пшеничного Валерія Григоровича,  
Савенка Миколи Дмитровича – суддя-доповідач,  
Скоморохи Віктора Єгоровича,  
Станік Сюзанни Романівни,  
Тихого Володимира Павловича,  
Ткачука Павла Миколайовича,  
Чубар Людмили Пантеліївни,  
Шаповала Володимира Миколайовича,

за участю представника суб'єкта права на конституційне подання Носова Владислава Васильовича – Постійного представника Президента України в Конституційному Суді України; залучених до участі в розгляді справи Селіванова Анатолія Олександровича –

Постійного представника Верховної Ради України в Конституційному Суді України; представника Кабінету Міністрів України Супруна Василя Федоровича – Першого заступника Міністра юстиції України у зв'язках з Верховною Радою України; представника Міністерства фінансів України Костицького Василя Васильовича – заступника Міністра фінансів України,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним поданням Президента України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 37<sup>1</sup> Закону України “Про Державний бюджет України на 2003 рік” в редакції Закону України від 22 травня 2003 року № 849-IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 10-11, ст. 86; № 33-34, ст. 267).

Приводом для розгляду справи відповідно до статей 39, 40 Закону України “Про Конституційний Суд України” стало конституційне подання Президента України.

Підставою для розгляду справи згідно зі статтями 71, 75 Закону України “Про Конституційний Суд України” є наявність спору щодо конституційності положення частини третьої статті 37<sup>1</sup> Закону України “Про Державний бюджет України на 2003 рік”.

Заслухавши суддю-доповідача Савенка М.Д., пояснення Носова В.В., Селіванова А.О., Супруна В.Ф., Костицького В.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

#### **у с т а н о в и в:**

1. Суб'єкт права на конституційне подання – Президент України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням вирішити питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 37<sup>1</sup> Закону України “Про Державний бюджет України на 2003 рік” в редакції Закону України від 22 травня 2003 року № 849-IV (далі – Закон).

У конституційному поданні зазначається, що згідно з частиною третьою статті 37<sup>1</sup> Закону Кабінет Міністрів України зобов'язано після викупу нерухомого майна Акціонерного комерційного агропромислового банку “Україна” (далі – банк “Україна”) передати в розпорядження Верховної Ради України приміщення цього банку за адресою: м. Київ, вул. Велика Житомирська, буд. 11. Тобто Законом одночасно з вирішенням питання про спрямування видатків Державного бюджету України на викуп майна банку “Україна” вирішено й питання про подальшу долю окремої індивідуально

визначеної будівлі, яка є складовою майнового комплексу і після викупу перейшла у державну власність.

Президент України вважає, що “парламент перебрав на себе повноваження щодо управління об'єктом права державної власності, яке відповідно до пункту 5 статті 116 Конституції України належить до компетенції Кабінету Міністрів України”, та порушив ряд норм Основного Закону України, а саме: статей 6, 8, 75, 85, пункту 7 частини першої статті 92, статті 113 Конституції України.

2. Голова Верховної Ради України у письмовому поясненні до Конституційного Суду України зазначає, що Верховна Рада України, приймаючи статтю 37<sup>1</sup> Закону про надання їй у розпорядження Кабінетом Міністрів України після придбання за кошти Державного бюджету України приміщення банку “Україна”, діяла в межах, визначених пунктом 7 частини першої статті 92 Основного Закону України. Верховна Рада України фактично закріпила механізм набуття права державної власності на це майно і встановила, що його цільовим призначенням має бути забезпечення діяльності єдиного органу законодавчої влади в Україні.

Прем'єр-міністр України вважає, що управління майном (об'єктами державної власності) означає здійснення уповноваженими органами виконавчої влади функцій, пов'язаних із розпорядженням державним майном, у тому числі на власний розсуд, але в порядку та межах, визначених Конституцією і законами України. Не можна розуміти повноваження Верховної Ради України приймати законодавчі акти, в яких визначається правовий режим власності, як право Верховної Ради України розпоряджатися майном, здійснення управління яким покладено на Кабінет Міністрів України. Тому положення частини третьої статті 37<sup>1</sup> Закону про передачу Кабінетом Міністрів України в розпорядження Верховної Ради України частки викупленого майна (приміщення банку “Україна”) не відповідає Конституції України.

У листі до Конституційного Суду України Міністерство юстиції України повідомляє, що Конституція України не містить положень щодо повноважень Верховної Ради України управляти об'єктами державної власності. Положення частини третьої статті 37<sup>1</sup> Закону про передачу в розпорядження Верховної Ради України приміщення банку “Україна” не узгоджується з положеннями Конституції України.

Представники суб'єкта права на конституційне подання та Кабінету Міністрів України у своїх виступах на пленарному засіданні

Конституційного Суду України підтримали позиції, викладені в конституційному поданні і в листі до Конституційного Суду України.

На пленарному засіданні Конституційного Суду України представник Верховної Ради України заявив клопотання про припинення провадження у справі у зв'язку з тим, що правовий акт, який оспорується, втратив чинність.

Представник Міністерства фінансів України на пленарному засіданні Конституційного Суду України підкреслив, що відповідно до положень Бюджетного кодексу України бюджетний процес не закінчується роком, на який прийнято Державний бюджет України, а діє до затвердження звіту про його виконання, тому оспорюваний правовий акт є чинним. На його думку, положення частини третьої статті 37<sup>1</sup> Закону про передачу Кабінетом Міністрів України в розпорядження Верховної Ради України частки викупленого майна банку "Україна" не відповідає Конституції України.

3. Конституційний Суд України, розглядаючи справу, виходить з такого.

Згідно з пунктом 5 статті 116 Конституції України на Кабінет Міністрів України покладено функцію управління об'єктами державної власності. Водночас Основним Законом України визначено, що Кабінет Міністрів України має виконувати цю функцію відповідно до закону.

За змістом цього конституційного положення і в контексті статті 19 Конституції України управління об'єктами державної власності має здійснюватися Кабінетом Міністрів України в межах повноважень та у спосіб, що передбачені законом. Тобто законом має бути встановлено обсяг повноважень Кабінету Міністрів України щодо управління об'єктами державної власності.

Вирішення питання щодо конституційності положення частини третьої статті 37<sup>1</sup> Закону, яким доручено Кабінету Міністрів України передати в розпорядження Верховної Ради України приміщення банку "Україна", пов'язане з обсягом компетенції Кабінету Міністрів України щодо управління об'єктами державної власності, зокрема розпорядження ними. Повноваження Кабінету Міністрів України відповідно до статті 120 Конституції України визначаються Конституцією і законами України. Закону, який би унормував межі та зміст повноважень Кабінету Міністрів України щодо управління об'єктами державної власності, не прийнято.

За таких обставин Конституційний Суд України має припинити конституційне провадження у справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, пунктом 3 статті 45, статтею 51 Закону України “Про Конституційний Суд України”, § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

**у х в а л и в:**

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним поданням Президента України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 37<sup>1</sup> Закону України “Про Державний бюджет України на 2003 рік”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

**КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ**

